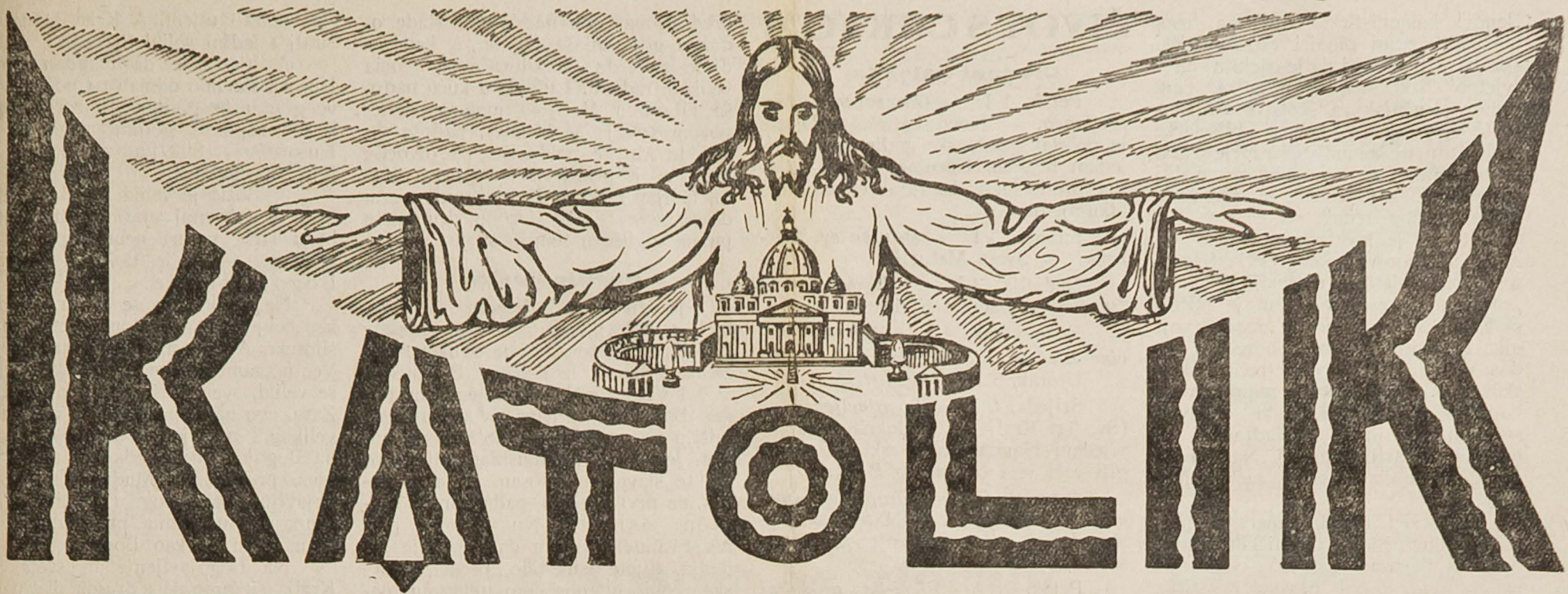

p272/68

LIST IZLAZI TJEDNO. GODISNJA PRETPLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA VIII. BROJ 1
Sibenik, Novo Ljeto, 1937.

RUKOPISI SE NE VRAĆAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

1 - I - 1937

U prvom broju, na prvoj stranici šaljemo vam:

Ozbiljne poruke

Koja je razlika između jučerašnjeg i današnjeg dana? Jučer i danas sunce je izašlo i zašlo, i dan je trajao dvadeset i četiri sata. Što zato, ako je, možda, jučer bilo malo oblačnije ili, moguće, vedrije. To se može dogoditi i u kojimu drago drugi dan.

Pa ipak naši su osjećaji bili drukčiji jučer, a drukčiji danas. To zato, što današnji dan shvaćamo kao novi odsjek u našem životu: Shvaćamo ga kao početak nove godine. A svaki početak je svjež, zanimljiv i mio.

Mi smo razumna bića. Nama dani ne teku u nepovratnu rijeku prošlosti bez misli, razmišljanja, nacrti i odluka. Svaki dan naša slobodna volja djeluje i naša su čuvstva živa.

Ako je tako svaki dan, to će biti naročito danas.

Jučer su se ljudi zabavljali do kasnih sati. Nisu imali ni volje ni vremena da učine obračun s prošlošću, pa da onda razmisle o budućnosti. Danas je to lakše i prikladnije.

Zar ne, da je malo ko od nas bio zadovoljan s prošlošću. Teška je bila. Njezino breme nam je tištilo ramena i našuljilo ih. A čovjeku je kao prirodno da od budućnosti uvijek očekuje nešto bolje i ljepše.

Sve je to istina, nu danas se moramo pitati: Zašto nam je prošlost bila onako teška? Zar nam nije mogla biti lakša? I što moramo činiti da nam bar kruh koji ćemo u budućnosti jesti ne bude previše crn, tvrd i gorak?

Dva čovjeka mogu na ledima nositi isto breme i bolovati od iste bolesti, pa ipak, dok se po licu jednoga prelijeva val zadovoljstva, drugi je kiseo i namrgoden kao jesensko nebo dok se po njemu gajaju oblaci. — Ljudi koji vjeruju u Providnost, koji vjeruju da nad njima bdije svevidno Oko i da se širi dobra rastvorena dlan Svemogućega, spadaju među prve, među one koji nikada ne padaju pod teretom i pod njim bespomoćno, ne stenju.

Dà, vjera u Providnost! U onu Providnost koja se brine za crvića u kori stabla, kao i za

Stupili smo u novu godinu, u osmu godinu izlaska našeg tjednika „Katolik“. I na početku osme godine njegovog izlaska, pitamo sebe i svoje pretplatnike: Je li nam je još potreban? Ima li smisla da ga i dalje izdajemo, čitamo i širimo?

Mi odgovaramo: Ne samo što nam je potreban, već je potrebniji nego što je dosad bio! Ne samo da njegovo daljnje izlaska ima smisla, već je taj smisao dublji i širi nego li je bio dosadašnji!

Ko je tako naivan, pa bi mogao ustvrditi da je obzorje sadašnjeg vremena jasnije i sunčanije nego što je bilo pred osam godina? Da su danas vjerske i socijalne prilike manje zamotane?

Još teže je i zamršenije danas, mnogo teže i mnogo zamršenije, nego što je bilo pred osam godina!

Ako je tako — a jest tako — onda nam je „Katolik“ potrebniji, njegovo izlaska ima više smisla nego dosad.

Vjerska i socijalna atmosfera je silno maglovita, puna otrovnih plinova. Zar nismo u prvom redu, pozvani mi katolici da tu maglovitu i plinovitu atmosferu raščistimo svojom jasnom, dosljednom i nužno potrebnom katoličkom ideologijom?

I te kako! U svijetu se zapaža gigantska borba oprečnih ideja. Vodi se borba za biti ili ne biti, a vodi se ogorčeno i bez milosrđa. — Sve te oprečne ideje možemo, uglavnom, svrstati u dva tabora: u tabor za Boga i proti Bogu, za Krista i proti Kristu, za Kristovu pravdu i ljubav i proti njima.

Nostoci ideja u borbi protiv Boga, Krista i Njegove pravde imaju i svoje oružje s kojim se bore. Naravno, to oružje nije starinsko, istrošeno i

zardalo. Sasvim je novo i moderno! Uz ostale puške, revolvare i topove duhovne naravi, tu je i najsavremenije oružje za idejnu borbu: današnja štampa.

Borba nam je nametnuta. I mi se moramo, htjeli ne htjeli, boriti. Ali da naša borba bude imala uspjeha, moramo se boriti proti neprijatelju, ako i ne savremenijim i savršenijim, a ono bar isto tako savremenim i savršenim oružjem kao i naš neprijatelj. A rekospo: to oružje je, u prvom redu, štampa.

Ko još ne uviđa krvavu potrebu dobro organizirane i raširene katoličke štampe, vaj je nesavremen i mora se povući iz javnog života!

Ko misli da je katolička štampa neki raskoš, taj je slijep kod očiju i gluh kod ušiju!

A takovih, mislimo i nadamo se, nema među našim čitateljima, pretplatnicima i povjerenicima.

Jest, sve je to jednostavno i jasno. ALI ZA STAMPU TREBA NOVACA, MNOGO NOVACA, VIŠE NEGO ŠTO OBICAN, NEUPUČEN ČOVJEK MOŽE I MISLITI. Svaki broj, i najmanjeg listića, treba isplaćivati debelim stotinjarkama. A nama je baš do novaca najteže doći!

Ima dosta pretplatnika i čitatelja, samo malo ko daje novaca. A bez njih list ne može nikako izlaziti!

To općenito vrijedi za svu štampu, ali naročito za naš „Katolik“. Svi naši prihodi teku jedino iz ruku pretplatnika, osim ono nešto malo dobrotvornih doprinosa. A baš ti redoviti prihodi nas izdadoše, jer pretnog povjerenici i pojedinačni pretplatnici nisu izvršili svoju dužnost prema listu za 1936 godinu, a mnogi i za ranije godine. Duguju nam VELIKE SVOTE NOVACA, a naravno da

ku našeg dobrog Boga.

Jedino smo se u sebe pouzdavali! U svoju pamet. U svoju volju. U svoju moć. Mislili smo kao da nam niko neće i ne može pomoći, osim nas samih. — A to je baš bilo najsudbonosnije u našem životu, jer smo tako prekinuli izravnu vezu s Onim koji daje da zlatno sunce sije nad dobrima i zlima.

Najteži grijeh našega vijeka je taj, da mu se u zjenicama odražuje samo zemlja i što je na njoj, da se oslanja jedino na ralo i motiku, na stroj i paru. I jer je taj grijeh zarazio premnoge duše, Nebo ih je prepustilo samima sebi, da se kine i zloplate, da boluju i umiru u očaju.

Kad sad znamo, zašto nam je teret prošlosti bio pretežak, lakše

smo radi njihove nemarnosti i mi ostali dužni prema drugima.

Zamislimo se u sve ovo, i stvorimo odmah odluku: Uplatit ćemo neuplaćeno, a ostaću i nadalje vjieran listu.

Zidovi oko nas pucaju, kuće se ruše i zemlja se pod nam tresu. Ne stojmo skrštenih ruku! Uđimo u borbu i posvuda širimo načela koja nam je Krist namro, načela o kojima, u svakom svom broju, govori naš „Katolik“.

Ovo neka ne bude samo rečeno, već i učinjeno!

Socijalno zrnje

BOLJŠEVIČKI KOMESARIJAT JAVLJAJU

Pučki ruski komesarijat službeno javlja, da su u god. 1935 zatvorili 14000 crkava, a 3667 svećenika da je bilo u istražnim zatvorima i od tih su 29 osudili na smrt. Što se je dogodilo s ostalima, statistika ništa ne govori.

List ruskih emigranata, što izlazi u Varšavi „Voskresnoje Čtenije“ piše da je doznao od komesarijata za unutarnje poslove u SSSR, da je za 18 godina boljševičkog režima u Rusiji poginulo 42,000 svećenika. Od sviju kršćanskih vjeroispovjedi ostalo ih je još samo 1200. I od ovih je vrlo malen broj ostao na svojim župama.

— Tako službeni podaci. Zato nam simpatizeri Moskve ne mogu prigovoriti da su sve ovo izmišljene vijesti.

STUDENT U RUSIJI

Svaki se dan čuje da daci i studenti crveno obojeni govore o slobodi i zalažu se za mir. Kako im komandiraju iz Moskve onako i govore. Po tome bismo iščekivali da su ruske škole raj slobode, miroljubivosti i znanosti.

Sloboda ruske škole se sastoji u samoupravi. Ali na čelo te samouprave mogu doći samo oni daci koji su

nam je stvarati nacрте za svjetliju, bolju budućnost.

Naš nacrt je: Uspostaviti što srdačnije, iskrenije i intimnije odnošaje s Bogom, s početnikom i uzdržavateljem života; podignuti oči sa kaljave zemlje prema sunčanim visinama, gdje kraljuje Moć, Milosrđe, Ljubav, Dobrota... prepustiti se Providnosti — ne sudbini nego razumnoj i dobroj Providnosti! — da nam ona utire neprohodne puteve i ravna krševite staze.

I, budimo uvjereni, biće nam besprimjerno lakše; bićemo jači, smioniji i sretniji.

To su naše novogodišnje čestitke i želje, a Nebo neka ih orosi blagoslovom i unese u sva srca.

Ig.

članovi komunističkih društava, osobito tako zvani pioniri (komunistički skauti). I ti pioniri dalje djeluju „prosvjetno“ kod svojih suučnika. Sam njihov stručnjak za školstvo A. Pinkević izjavljuje da je svrha boljševičke škole „utvrditi komunističke ideje u glave omladine i na taj način pomnožiti redove onih koji se bore za uspostavu komunističkog reda“.

Ko se je kod nas zauzimao za „Svjetski mirovni kongres“? Komunisti i marksisti! A u Rusiji je čudna „propaganda za mir“. Kad je počela petljetka, škola je morala uzgajati vojnike i oficire. Za to je određena jedna petina, čak i jedna trećina školskih sati. Svaka škola mora davati vojničku pripravu, a svaki je zavod specijaliziran ili za pješadiju ili za tankove, za artiljeriju itd. Na univerzama su posebne stolice za vojničke znanosti.

Boljševici uvijek napadaju militarizam buržujskih i fašističkih država. Ali u militarizaciji školstva se s njima ne može mjeriti nijedna fašistička država. Sergej Hessen kaže da „sovjetska država pozna visoke škole pješaka, oružja i tankova, univerze za kemijski rat“.

Neka je u Rusiji što mu drago, komunist kod nas jest i ostane organizator „antimilitarističkih frontova“ i sazivač „mirovni kongresa“.

Tako se pod sovjetskim žezlom širi izobrazba, tako ruska omladina uživa „slobodu“ i tako se utvrđuje „mir“. A one naše studente, koji nastoje prenijeti sreću sovjetske omladine i k nama, odbijamo od sebe.

KOMUNISTI-NACIONALISTI

Komunisti imaju sada novu taktiku. Nastoje se zavući u nacionalne redove. Ispravaju se kao narodni prvoborci, premda je komunizam načelno internacionalan. A oni dobro znadu da je najozbiljniji protivnik komunizma katolicizam. Zato nacionalistima ističu da je Crkva protivnica narodnih težnja i koristi. Tako u Kini s ovim klevetama objeđuju Crkvu:

Kršćanska vjera je tajna policija imperijalista.

Misijonari su špijuni imperijalista.

Kršćanske škole su sredstvo s kojim uvode misijonari imperijalizam.

Kršćanska je vjera grob Kitajaca. Kršćani su robovi misijonara.

Religija je leglo imperijalizma. Imperijalizam je utvrđeno taborište Čang-Kaj-Seka. Ako želimo uništiti Čang-Kaj-Seka, moramo prije uništiti katoličku vjeru.

Evangelje je otrov za Kitajce.

Tako u Kitaju, a kod nas opet drukčije...

VIŠE OD DVIJE STOTINE MILIJARDA FRANAKA svijet je u toku ove godine bacio na naoružanje — kako je to izjavio na sjednici izvršnog odbora radikalsocijalističke stranke u Parizu pretsjednik stranke g. Daladje.

Podlistak

U radničkom predgrađu *

(Savremeni apostolat)

„Jao onima koji plešu, dok drugi pužu! Teško onima koji su siti, dok drugi gladuju! Teško onima koji se oblače u svilu, dok drugi oblače golotinju u krpama... Jao bogatima! Teško nasilnicima! Teško i tvrdim srcima!“ (str. 40.)

Redovnik Sebastijan misli da, živeći samostanskim životom, traži samo svoje spasenje, da je sebeljubac. Čita brevir i u duši mu zabljesne sjaj Kristovih riječi: „Eto, ja Vas šaljem kao jaganjce među vukove“. — I misli: tko su vuci? — „Divlje i nekroćene duše, koje su potrebite da uzmognemo imati mučenika“ (str. 7). Priora, koji reče da svećenici odlaze među „vukove“, crne pogane, zapita: — „A da li je isto toliko muževa ostavilo sve i pošlo među bijele pogane?“

* »Cudovište iz predgrada« napisao F. Herwig, preveo i izdao Zbor Duhovne Mladeži u Senju, god. 1936. Cijena 10 Din.

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Petak, 1 I: — *Obrezovanje Gospodinovo*. — Novo Ljeto. — Danas je početak građanske godine i zapovijedani blagdan Obrezanja, kada je Isus prolio prve kaplje krvi za naše otkupljenje.

Subota, 2 I: — *Osmiina sv. Stjepana*. — Sveti Makarije.

Nedjelja, 3 I: — *Blagdan Imena Isusova*. — Osmiina sv. Ivana.

Ponedjeljak, 4 I: — *Osmiina nevine djevice*. — Tito, biskup.

Utorak, 5 I: — *Sv. Telesfor*.

Srijeda, 6 I: — *Bogojavljenje*. — (Sv. Tri Kralja — Vodokršte). Zapovijedani blagdan, a u crkvenoj liturgiji veći je i od samog Božića.

Četvrtak, 7 I: — *Drugi dan u osmini Bogojavljenja*. — Marcel, biskup. Kao Božić, i Bogojavljenje se slavi osam dana.

Petak, 8 I: — *Treći dan u osmini Bogojavljenja*. — Sv. Severin.

Subota, 9 I: — *Četvrti dan u osmini Bogojavljenja*. — Julijan i Bazil.

Za Bogojavljenje

Citanje Izaije Proroka (60, 1-6): — Ustani, rasvijetli se Jeruzaleme! Jer dođe svijetlo tvoje i slava te Gospodnja obasja. Gle, tmina će pokriti zemlju i magla narode, a nad Tobom će se pojaviti Gospodin i slava Njegova u tebi će se vidjeti. I narodi će hoditi k svijetlu tvojemu i kraljevi k sjajnosti koja iz tebe ističe. Podigni oči svoje unaokolo i vidi: svi se ovi skupljaju, dolaze k tebi: sinovi tvoji izdaleka dolaze i kćeri će tvoje sa strane ustati. Tada ćeš vidjeti i uzradovat ćeš se, srce će ti se diviti i širiti, kad se okrene mnoštvo s mora, sila naroda dođe k tebi. Mnoštvo deva prekrilit će te, dromedari iz Madijana i Efe; svi će iz Sabe doći, zlato i tamjan prinošiti i hvalu Gospodnju javljajući.

† *Slijedi Sv. Evangelje po Mateju (2, 1-12):* — Kad se porodio Isus u Betlehemu Judinu u dane Heroda kralja, eto mudraci od istoka dođoše u Jeruzalem govoreći: Gdje je kralj židovski što se je rodio? Jer vidjesmo zvijezdu njegovu na istoku i dođosmo da mu se poklonimo. Kad to ču Herod kralj, uplašit se i sav Jeruzalem s njime. I sabravši sve poglavice svećeničke ispitivaše ih gdje bi se Krist imao roditi. A oni mu rekoše: U Betlehemu Judinu, jer je ovako prorok napisao: „I ti, Betleheme, zemlo Judina, ni po čem nijesi najmanji među poglavitim gradovima Judinim, jer će iz tebe izići voda koji će vladati pukom mojim Izraelskim.“ Tada Herod potajno dozva mudrace i pomnjivo ih ispita kad im se zvijezda pojavila. I šaljući ih u Betlehem reče: Podite i raspitajte dobro za Dijete, pa kad ga nadete, javite mi da i ja pōdem te mu se poklonim. I oni saslušavši kralja pođoše. I gle zvijezda koju bijahu vidjeli na istoku, idaše

Ta ga misao zaokupi i potrese. Pita se mladi redovnik:

„Gdje su učentici Kristovi koji na trgovima i zborovanjima govore o Kristu?... Zar, dapače, ne sjede ti učenici u svojim lijepo namještenim sobama i čekaju da dođu vuci?... Nijesu li njima njihove potrebe tijela i životna udobnost više nego zapovijed Božja? Zar ne ljube sami sebe više nego neumrle duše svoje braće, zatvorene u tjelesima vukova?“

Tako razmišlja samostanac u kolibi pokraj Božjeg stana. Poslije dugog premišljanja, samotnog ispitivanja, posta i molitve, mučen pitanjima: „Ali gdje su oni koji su stvoreni za borbu?“, pričinu mu se da u noćnom huku vjetra sluša zavijanje gladnih vukova i da ga Bog nuka:

„Podi među njih, gladaju za mnom, a ne poznaju me... Podi, Sebastijane, ako želiš biti siguran da ćeš na Sudnjem danu stajati meni o desno“ (str. 13).

— Odlazi u svijet. Da bi bio sličan ostalima, oblači staro seljačko odijelo i ostavlja samostanske zidine. Braću reče, da će u svijetu živjeti od rada svojih ruku.

Sebastijan putuje nepoznatim krajevima. U priprostem odijelu i bez sredstava. Spava na zemlji, hrani se oskudno i pati. Osjeća i upoznaje bi-

pred njima, dok ne dođe i stade odozgo gdje bijaše Dijete. A kad vidješe zvijezdu, obradovaše se veoma velikom radošću. I ušavši u kuću nadođe Dijete s Marijom materom Njegovom (ovdje se klekne), padoše ničice te Mu se pokloniše, pa otvoriše blago svoje prinijevši mu darove: zlato, tamjan i miru. I opomenuti u snu da se ne vraćaju k Herodu, drugim se putem vratiše u zemlju svoju.

Poslije Božića

Još živimo u božićnom raspoloženju; i dok pjevamo božićne pjesme kao da slušamo radosne zvukove božićnih zvonova iz dalekog Betlehema.

I Crkva je još ispunjena čuvstima božićnog otajstva i zaokupljena mišlju na prvi Kristov dolazak na svijet. Jer, kao svi veliki blagdani, i Božić se slavi punih osam dana. I danas, na prvi siječnja, pada upravo božićna osmiina. Nu kako je, prema Evangelju, osam dana poslije rođenja, dijete Isus bilo, prema židovskom običaju, obrezano u hramu, danas se slavi blagdan Obrezanja Gospodinova.

U današnjoj sv. Misi sve su misne molitve posvećene Isusovoj Majci Mariji. I pravo je tako! Dok smo prošlih dana klečali u mislima samo pred Djetetom Isusom u jaslama, dostojno je da se danas naročito poklonimo i Onoj koja ga je porodila, povila u pelenice i položila u jasl. — U crkvenoj liturgiji je, inače, uvijek tako: Na blagdane Gospodinove sjećamo se i Njegove majke, a na blagdane Marijine spominjemo se i Njeznog sina.

Zato današnju Misu provejavaju tri osnovne misli: Božićna osmiina, Obrezanje Gospodinovo i počast Bogorodici. — I doista, u početku su na današnji dan bile tri sv. Mise, a svaka je bila posvećena jednoj od tih misli.

„Kad se navršio osam dana, da obrežu Dijete, nadjenuše Mu ime Isus, kao što ga nazva anđeo, prije nego li se u utrobi začu.“ (Luka, 2, 21).

Dakle, kad je Isus bio, osam dana poslije porođenja, obrezan u hramu, nadjenuše Mu posebno ime, ime Isus. Obrezanje Gospodinovo je, prema tome, i Njegov imendan. Ali taj imendan se ne slavi prvog siječnja, nego u nedjelju koja dolazi između blagdana Obrezanja i Bogojavljenja; a ako koje godine kroz to vrijeme nema nedjelje, slavi se uvijek 2 siječnja.

Ove godine je blagdan prešvetog Imena Isusova u nedjelju 3 siječnja.

Isusa zovemo i Kristom. Zato mi u Dalmaciji ta dva imena spajamo u jedno i kažemo Isukrst. — Ali zapravo Isus je Gospodinovo ime, a Krist prezime. Isus znači u židovskom jeziku Spasitelj, a Krist znači Pomazanik.

Zašto je Isus Pomazanik? U starom zavjetu su sve kraljeve, proroke i svećenike, prije nastupa njihove slu-

jedu siromašnog svijeta. Zatvaran je, preslušavan i gonjen, kao svaki siromah. U društvu je prosjaka, vojnika i nezaposlenih.

Tako prispi u velegrad te se upoznae s novim obitavalištem: radničkim predgrađem. Prihvaća se svakog posla: pili drva, nosi ugljen, mete ceste i istovaruje vreće. Time zaraduje svagdašnji kruh.

Jednom je sa stanice ponio putniku kovčeg. Nosači su ga zavidno i mrko gledali, dočekali kletvama i pogrdama. On im blago pride i pruži svoju zaslužbu nekom čovjeku, šapćući: Uzmi, ti imaš djece... Sam je zateturao od slabosti.

Neki momak traži pomoćnika da ubije svoju majku, jer je imala novaca. Sebastijan mu stane govoriti o majčinoj ljubavi i zagrlji ga. Pošto je mladić to namjeravao siromaštva radi, prepusti mu svoje namještenje i — izmiri ga s majkom.

Djelima je prema svima iskazivao ljubav i propovijedao da ne će svijet preporučiti mržnja i krv, niti će ona stvoriti „raj na zemlji“, već može čovječanstvo usrećiti ljubav. Rekoše mu: „Pa dobro, neka počnu bogataši s tom ljubavlju“; a on im odvrati: „Ne, počni ti sam najprije širiti ljubav u odnosu prema bližnjemu, prema drugovima u radu, prema ženi, prema svo-

žbe, mazali uljem. A Krist je najveći Kralj i jedini veliki Svećenik!

A lijepo je da blagdan Imena Isusova slavimo odmah na početku nove građanske godine. Ta zar možemo ljepše započeti godinu nego u ime Isusovo? — S Njim zapčonimo i s Njim nastavimo!

— Božić je veliki blagdan, veliko brdo u crkvenoj godini; ali na tom brdu strše prema nebu zapravo dva vrhunca: jedan je Božić a drugi je Bogojavljenje.

Na Božić smo se Isusu poklonili kao čovjeku, kao malom Djetetu u jaslama. A Isus nije bio samo čovjek! Već u onom malom dječjem tijelu krio se veliki, svemogućći i sveznajući Bog. Zato, evo nam, poslije Božića, drugog velikog i značajnog blagdana, blagdana Bogojavljenja, kada nam se Dijete Isus, preko triju Mudraca sa istoka, objavljuje kao Bog, i kada Ga mi, skupa sa Mudracima, priznajemo i klanjamo Mu se kao Bogu.

Na Bogojavljenje ili sveta Tri Kralja sjećamo se i drugih dvaju važnih događaja iz Kristovog života: krštenja u rijeci Jordanu i prvog čuda u Kani Galilejskoj. To zato, jer i krštenjem — kad se otvorilo nebo i čuo se Očev glas: „Ovo je Sin moj ljubljeni“ — i prvim čudom, Krist se objavio svijetu kao Bogu.

Na uspomenu Isusovog krštenja u predvečerje Bogojavljenja, blagosli-va se voda, s kojom se sutradan blagosivaju kuće, pa zato narod Bogojavljenje naziva i Vodokrštem.

U ime Isusovo započnimo ovu novu 1937 godinu i priznajmo Isuse za svog jedinog Boga, kao što to davno učinise oni mudraci, koji dođoše sa dalekog istoka da Ga daruju da Mu se poklone.

Liturg

Po svijetu

ZAKON PROTIV KOMUNISTA U SVICARSKOJ. Svicarskom saveznom vijeću podnesen je zakonski nacrt, koji je uveren protiv komunista u zemlji. Njim se zabranjuje svaka komunistička propaganda. Nijedan državni službenik u ženevskom kantonu ne smije biti komunist.

KATOLIKA U NJEMACKOJ ima 23 milijuna i 772 hiljade ili 33 posto svega stanovništva. Od g. 1925. do 1933. njihov broj narastao je za jedan milijun. Dok se stanovništvo Njemačke množi za 0.5 posto katolici se množe za 0.9 posto godišnje.

JE LI TO ŽENSKI „RAJ“ U RUSIJI? Nekoliko milijuna žena u Rusiji čami u ručokopima, radi najniže poslove po najtežim tvornicama, u kojima inače žena u drugim državama nikada ne radi.

BRITANSKA MORNARICA, ubrojivši tu i australsku, krajem ove godine raspolagat će sa 48 krstarica. Od tih je 26 sagrađeno poslije rata.

33 MILIONERA IMA U AMERICI od kojih svaki pojedini ima čisti prihod od preko milijun dolara godišnje. Svi zajedno imaju čist godišnji prihod od 57 milijuna 755 hiljada dolara. Čist prihod jednoga od njih iznosi 5 milijuna dolara g-

me ocu, prema svojoj djeci: Ne pusti nikog pred sebe!“

Bio je pun razumijevanja i su-sretljivosti i prema posrnulim djevojkama i noćnim razbijačima. Sve ih je blagom riječi i primjerom odvracac od zla i budio na nov život — koga je on sam svako jutro u sebi oživljavac u skromnoj crkvi radničkog predgrada. Tu je primao snage za dušu i spoznao tajnu svojih uspjeha: da danas same riječi ne pomažu, i ne vrijede ništa.

Neka je majka prodavala za 200 maraka vlastitu kćer... Sebastijan smogne 500 maraka i otkupi je za Boga. — Jedan radnik se otudio od kuće, jer je bila zapuštena i neprijatna. Sebastijan ju je sam redio i pospremio da tako obiteljski stan poveže sretne bračne drugove. Sam je, pak, stanovao u krletci u kojoj je bilo preko 400 lju-di, a čije je dvorište nalicho dubrištu.

Bio je zaposlen kod nekog skupljača starog željeza, gdje je uvijek svojim drugovima radnicima iskazivao razumijevanje i ljubav. Kad su ga zaptali što hoće i ko je, odvratio bi: „Radnik sam koji želi zaslužiti svoju nadnicu kao i Ti.“

U mladiću što ga je izmirio s majkom, u jednoj spašenoj djevojci i majci čiju je kćer priveo k Bogu: našao je svoje prve pomoćnike. Pri-

Molitva za drugove iz mladosti

Za drugove, za nesretne moje drugove iz mladosti, koji su zajedno sa mnom pohađali Tvoj sveti hram, sa suzama u očima obraćam Ti se, Gospodine, u zamrzlim srcima njihovim užeži ljubavi plam.

Ko lada sama na pučini zalutali su, Gospodine. U šumi ljudske opačine oči im izgubiše sjaj. Učini da opet budu dobra seoska djeca. U oči povрати vedrinu — povрати radost i raj.

Nek spoznaju, Gospodine, da si Ti jedini otac siromaha, patnika drug i brat. Da bez Tebe ne može svenuti list, ni sazreti pšenični vlat.

Daj im bogatstvo, koje ljudi ne mogu dati, koje više vrijedi neg bisera najskuplji niz; nastani se pod njihovim siromašnim krovom i bogati bit će, kad Ti im budeš bliz.

Gabrijel Cvitan — Betina

Kršćanstvo se zlorabi

Božićni dani su blagdani kršćanstva kao vjere ljubavi. Naša duša pjeva od veselosti koja se tih dana rada u našoj nutrini. Pa mi to htjeli ili ne htjeli, očitovali to ili krili pred drugima, našom nutrinom prolaze osjećaji topline i razdraganosti, jer se sjećamo uspomene kad je Bog k nama došao u posjete. I bištvo Božića jest u tomu što je „Riječ tijelom postala“, i od toga vremena struje zemljom po toci vrhunarnosti i milosti.

Ali su božićni dani i najbolja prilika da malo dublje zademo u se i ispitamo visinu svoga kršćanstva.

Kad na siromaštvo jaslica gledamo s vrha Golgote i s vidilica sadašnjice, onda ono Dijete na slamicima otisjeva u posve drugom svijetlu. Ono ne pobuđuje u nama samo osjećaje samilosti, nego u njegovu prosjačkom siromaštvu nalazimo ključ i rješenje svih zapletaja koja nas upravo danas more.

Na spomendane i imendane suverena podređeni iznose svoje čestitke i prisizuju im vjernost; i želja gospodareva, njima je zapovijed.

Jesmo li mi prisegli vjernost našem suverenu Kristu na Njegov rođendan? Jesmo li ispitali odnos koji jest i onaj koji bi imao biti između Njega i nas? Pa što smo ustanovili?

Da još ni u XX. vijeku kršćanske ere nismo došli do ostvarenja o-

noga programa što su ga proglasile čete nebesnika nad betlehemskom špiljom. Pače, da smo od toga danas dalje nego smo to ikada dosad bili. Naš je Krist lažni Krist, naše kršćanstvo je nagrada kršćanstva. Naše poimanje kršćanstva jedva da nalikuje onoj čistoj i nepatvorenoj nauci, što ju je donio onaj koji se je na Božić rodio. — Nema ga, ne bi ga smjelo biti, ne bi ga moglo biti, nikoga na ovoj zemlji, koji bi mogao odbaciti onu pravu nauku kršćanstva; nema ga, niti bi ga moglo biti, koji bi se odricao Krista betlehemske staje; onomu, koji bi se odricao pravog Krista, neka ide Pavlova osuda: bio proklet!

Zašto je Krist odbačen, proganjan i mržen — možemo iznositi ovo i ono, ali jedno stoji i ne da se poreći: Krist i Njegova nauka su se zlorabili više od ikole nauke. Toliko ih je bilo i još ih je koji su se zaognuli plaštevima s velikim krizom od vrha do dna, a ispod plašta je poganstvo djela i života, laži-Krist, laži-kršćanstvo.

Sve drugo na stranu, a ovo pred oči:

Mi, ne onako općenito rečeno, nego mi — među koje spadam i ja — mi kršteni vodim i očišćeni milošću, zatajili smo. Jedan je Krist koga propovijedamo, a drugi

Samo veliki i bogati izbor zlatnih naliv pera svih vrsta sistema omogućit će Vam da kupite ono naliv pero, koje Vaša ruka treba. Za gotovo i na mjesečno otplaćivanje uz istu cijenu dobijete jedino kod

Knjižare

Grgo Radić — Šibenik
Ulica Kralja Tomislava br. 3

STRASAN POTRES U SAN SALVADORU. U okolini vulkana Sen Vincence strašan potres uništio je potpuno istoimeni grad. Silno je opustošio i okolna mjesta. Broj je mrtvih i ranjenih veoma velik. Budući se to dogodilo noću i udarci su slijedili jedan za drugim, u vrlo kratkim razmacima, stanovništvo tih mjesta nije se moglo da spasi bijegom, već je sve zadržano u svojim kućama.

O POBJEDI RUZVELTA NA PRETSJEDNICKIM IZBORIMA objavljeni su sada konačni rezultati, prema kojima je g. Ruzvelt dobio 27 milijuna, 750 hiljada 181 glas, a g. Landon 16 milijuna 679 hiljada 748 glasova, pa prema tome većina g. Ruzvelta iznosi 11 milijuna 70 hiljada 433 glasa.

ZA PRETSJEDNIKA SVAJCARSKJE KONFEDERACIJE izabran 157 od ukupno predanih 172 glasova g. Motta J., dosadašnji potpretsjednik saveznog vijeća i ministar vanjskih poslova, dobar katolik. Ovo mu je peti put, što ga biraju pretsjednikom švicarske republike.

KOMUNISTICA STAMPA. U Sovjetskoj Rusiji izlazi u 4 hiljade mjesta u 86 jezika u nakladi od 37 milijuna istisaka oko 10 hiljada raznih komunističkih časopisa. List „Bezbožnik“ ima nakladu od 1 milijuna i 300 hiljada primjeraka. Hoće li to katolike poučiti, da cijene i promiču svoju štampu?

NADE AMERIČKIH KATOLIKA. Američki katolički list „The Tablet“ raduje se ponovnom izboru Ruzvelta za pretsjednika Sjed. Američkih Država i kaže, da se on prvi usudio u jednoj okolini, gdje novac vrijedi kao neko božanstvo, postaviti za društveno uređene kršćanske načela, koja preporuča i sam Sveti Otac. Nada je američkih katolika, da će pretsjednikove naredbe podići blagostanje čitavoga svijeta.

POČETKOM POTPUNE PACIFIKACIJE ABESINIJE smatra se predaja rasa Imrua, koji je sa svojim posljednjim ratnicima bio opkoljen sa svih strana. Četiri talijanske kolone zatvorile su mu bile svaki bijeg i on je konačno uvidio, da mu ne preostaje ništa drugo nego predaja, jer bi inače bio pobijen u najkraće vrijeme. On se tada predao sa svim svojim poglavcima i ratnicima, koji su položili oružje. S njim je tako nestao svaki donekle organizirani otpor protiv Talijana. Sada se radi samo o postepenoj pacifikaciji cijeloga zapadnog dijela Abesinije, dakle više o redarstvenoj akciji, koja će biti postepeno završena, za što je još potrebno vremena.

Vjera Petrović
učiteljica

Zvonimir Fržop
profesor

VJENČANI

Šibenik, 27 XII 1936

(Vrijedi kao direktna obavijest)

druzi im se jedan svećenik i neki Bernard čijim je imutkom otvorena u podrumu pučka kuhinja.

Tako je radnike pomagao materijalno i privodio ih istini Vječne Ljubavi.

S druge strane su neki podizali demonstracije i pljačkali izloge. Otimacina su uživali opet oni siti, a kuršumi pušaka, od kojih su se zaštitili agitatori, pogadali su samo gladne. Radnicima su od crvenih potstrekača ostajali samo lijepi sni o revoluciji i „raju na zemlji“, a nikakve stvarne koristi. Oni, pak, koji su išli za Sebastijanom „živi su dobivali sve vedrija lica, a umirući odlazili na drugi svijet sa osmijehom na licu“ (str. 50). On im je pomagao da ljepše žive na zemlji i time lakše postignu vječnu sreću. Mnoštvo bijednih i zapuštenih, progonjenih i odbačenih, gladnih i golih priveo je u nov život, pa su u vlačnom podrumu radničkog predgrada pjevali „Tebe Boga hvalimo“.

Najprije se treba spustiti do nevoljnika i zato Sebastijan veli svećeniku, koji mu se pridružio:

„Obuci prosto radničko ruho! U tebe su bijele i glatke ruke, potraži posao, koji će ih učiniti crnim i hravim! Ne drži da si nešto bolji od onih koje ljubiš.“ (43 str.) — I onda

ćemo se dobrim djelima moći približiti, nepovjerenjem zatvorenim, srcima „malog svijeta“ i raditi — kao što on priča: — „Vidio sam dojenče kako leži u kolicima; nepoznati čovjek prolazi mimo i otjera od djeteta muhe. Doista, ovo samilosno djelo više vrijedi nego sve brbljanje i vika u dvoranama i skupštinama. Ako vas tko pita „Gdje je Bog“, onda odgovorite: „ovdje“ — i izvršite jedno dobro djelo“.

Neki su držali da on ometa „navalni pohod naroda do zemaljske sreće“ (str. 51), i rulja provali u dvorište te ga stane svezana mučiti, dok mu nije jedna bludnica sasula u srce hitac i — pospješila njegov ulazak u Vječnost. Ali je u njegovoj blistavoj, kao ruža crvenoj, krvi vidjela pobjedu i u grčevima grizodušja uzdisala: Vidim, vidim sjetvu. Vidim je kako donaša dvostruke plodove. Čujem šum, dolaze hiljade i hiljade ljudi. Krv goleme vojske.“ — — —

Tako je, združujući se svaki dan sa euharistijskim Bogom, Sebastijan među radnicima vršio savremeni apostolat, u novim oblicima, ali gorljivošću prvih kršćana.

— To je sadržaj legende „Čudovište iz predgrada“.

Z. V. M.

Krist koga u životu slijedimo. Jedno je Krist riječi, a drugo djela.

Radikalno čišćenje pojmova! Život čistoga kršćanstva! Pravoga Krista pred javnost! Čisto evanđelje na svijetlo! Sklad riječi i djela; pa neće se moći, nemoguće je naći onoga koji bi mrzio Krista i odbacivao evanđelje! Kad bi ga se našlo, to bi mogao biti samo satanizirani čovjek, a takvih je ljudi ograničeni broj.

To su misli i program za 1937 godinu.

Junior

Po državi

ZA PRODUZENJE OSIGURANJA KOD BIVSEGA »FENIKSA« osniva se samostalna ustanova kao pravno lice zaključkom privredno-financijskog komiteta ministara, budući je dosadašnja uredba o »Feniksu« prestala da važi. Nove poslove »Jugoslavenski Feniks« ne će više zaključivati. Tako je konačno riješeno pitanje »Feniksa«.

MLADOZENJA OD 76, A MLADA OD 81 GODINU. U Desnami u neretvanskoj krajini vjenčali su se Niko Mateljak, star 76 godina, i Šima Batinić, stara 81 godinu. Cijelo selo i mnogi iz okolice prisustvovali su ovom vjenčanju i dijelili njihovo veselje te »mladence«, po izlasku iz crkve, posipali zelenilom i bonbonima.

TKO KVARI NAŠ NAROD? Zenski pokret u našoj državi nastoji, da se izjasni za ozakonjenje (legalizovanje) pobačaja (abortusa) putem međunarodne konvencije. Očito je dakle, da su hrvatske žene imale opravdanih razloga za svoj odlučni nastup na dubrovačkom kongresu. To je međutim poziv na sve katoličke i kršćanske žene, da se udruže u ženskim društvima Katoličke Akcije. Jer — legalizovati abortuse — znači kvariti i ubijati narod!

PRESUDA U PROCESU PROTIV PREUZV. SREBRNICA. »Sokolski Glasnik« od 4. t. m. donosi, da je krčki biskup preuzv. g. dr J. Srebrnić presudom Sreskog Suda u Zagrebu od 23. XI. 1936. bio osuđen uslovno na 7 dana zatvora, 300 Din globe, pretvorive u 5 dana zatvora i na paušalni iznos od 100 Din radi čitanja u crkvi biskupske poslanice o sokolstvu.

FRA LUJO MARUN, naš arheolog u Kninu, pretsjednik tamošnjeg »Hrvatskog starinarskog društva« proslavio je svoj 80. — rođendan.

NEMA DEVALVACIJE DINARA. Guverneri narodnih banaka država Balkanskog sporazuma završili su svoju konferenciju u Ateni. Izdali su saopćenje u kojem se kaže, da one neće pristupiti monetarnom sporazumu Francuske, Engleske i Sjedinjenih Država.

PRETSJEDNIK NAR. SKUPŠTINE O HRVATSKOM PITANJU. Na zboru JRZ u Novom Sadu govorio je i pretsjednik Narodne Skupštine g. Stevan Čirić, koji je među ostalim rekao i to, da smatra, da je hrvatsko pitanje najveće državno pitanje. Samo kad se sa toga stanovišta polazi, može se pravilno ocijeniti sta-

sta. Svojim formatom misala omogućuje, da se lako uza se nosi ili da mu se pojedini listovi istrgnu i umetnu u Misal.

Liturgijski kalendar priredio je g. S. M. Izdanje Knjiga katoličkog života. Cijena Din. 5. —, poštom 5.50.

POKLON MUDRACA

Kad se Isus dragi porodio: Bog premudri tajno to javio trim mudracim s daleka Istoka, poganima, ali bez poroka.

Na put ih je odmah zaputio, čudnovatom zvijezdom ih vodio, dok ne stižu gradu Betlehemu i mladome Kraljeću u njemu.

Kad su došli u Betlehem mali poklone se smjerno svi u štali našem Kralju, našem miljeniku, Vječnog neba divnom poslaniku.

Upoznaše da je Božje Dijete spas od zala, stalno koja prijete, te na počast prinesu Mu zato: tamjan, miru i kraljevsko zlato.

Majci našoj veselje je bilo kada vidje svoje čedo milo, gdje ga časte ugledni Mudraci, da ga ljube toli časni starci.

J. Skraćić

nje u državi i sve njezine poteškoće. Nekada se to nije htjelo priznati, političari se nijesu usudivali da to priznaju, pa prema tome ga nijesu ni rješavali. Mi treba da prekinemo s tom praksom, koja se pokazala štetnom za Hrvate i za Srbe kao i za cijelu državnu zajednicu... Mnogi su Hrvati razočarani i njihova su srca ranjena događajima zadnjih 18 godina. Oni nam s pravom zamjeraju, da im nijesmo htjeli dati ono, što im zaista pripada. Ako tako gledamo na odnose Hrvata i Srba, onda se svi sporovi mogu lako riješiti. JRZ. smatra, da ona to mora učiniti... Ako hoćemo, da se ono (t. j. hrv. pitanje) riješi, treba da mi imamo povjerenja u Hrvate i treba da Hrvati imaju povjerenja u nas. Ja sebi postavljam otvoreno ovo načelno pitanje: Vjerujemo li mi Hrvatima, da oni ništa drugo ne žele osim svojih prava? Na to pitanje ja svjesno i odlučno odgovaram: Ja vjerujem! Ja vjerujem u poštenje dra Mačka i vjerujem, da on traži u ovoj državi ostvarenje hrvatskih prava... Sporazum koji treba sklopiti, zamišljen je kao trajan... Stojimo pred sporazumom i treba da se na njega spremimo. Treba da u nj uđemo duhovno spremni, a ne ako razbijena vojska...»

SRPSKA PRAVOSLAVNA CRKVA PREMA DRUGIM VJERAMA. Nakon skorašnjeg vanrednog zasjedanja Svetog arhijerejskog sabora Srpske pravoslavne crkve izdano je službeno saopćenje, u kojemu se najprije govori o evanđeoskom djelovanju srpskoga pravoslavja među pravoslavim vjernicima, zatim se izjašnjava za obranu srpskoga zanatlijskog staleža protiv prodiranja stranog kapitala i industrije i preporučuje rad na združarstvu i na koncu se ističe doslovce ovo: »Sabor se još bavio aktuelnim pitanjem položaja srpske pravoslavne crkve u ovoj državi poslije nekih donesenih i nekih projektiranih zakona o drugim priznatim vjerskim konfesijama, to je Sabor smatrao za svoju imperativnu dužnost, da skrene prosvječenu pažnju nadležnih krugova na ovaj predmet i upozori ih na precizne odredbe državnog Ustava o ravnopravnosti svih priznatih vjeroispovjesti u Kraljevini Jugoslaviji. — Ne tražeći nikakve privilegije, koje bi ma u kome pravcu povredile narodne interese i narodno dostojanstvo, ili koje bi ma koliko stajale u suprotnosti sa njenom vjekovnom ulogom u srpskom narodu i narodnoj državi, srpska pravoslavna crkva, ne bi mogla ravnodušno gledati, da se nekoj drugoj vjerskoj organizaciji daju prava, koja srpska pravoslavna crkva nije imala ni kad je bila državna crkva. — Stojeći na zdravim svetosavskim tradicijama, srpski jerarsi budno bdiju, nad održavanjem vjekovne i vjekovječne karakteristike srpske pravoslavne crkve, naime da ne postane ni klerikalna s jedne strane ni laička s druge strane, nego da bude i ostane što je uvijek i bila — svetosavska narodna crkva sa svojom narodnom jerarhijom, blagosiljavajući svog narodnog Kralja i narodnu državu. Srpski jerarsi, sa svojim svećenstvom, smatraju srpsku pravoslavnu crkvu narodnom svojom i narodnim nasljedem, od koga ma je kao od nekog živog izvora, dolazilo nadahnuće za sva njegova velika povjesna stvaranja. Zato se srpski jerarsi, kao čuvari ovog narodnog blaga, na čelu sa svojim patrijarhom, obraćaju svemu pravoslavnomu narodu u našoj otadžbini, i pozivaju ga, da u ovom vremenu raznovrsnih kolebanja u svijetu, drži svoju svetu pravoslavnu vjeru, vjeru svojih otaca, i odano pomaže svoju svetosavsku nacionalnu crkvu.« — To je izjava prilikom konačne ratifikacije konkordata, na koji ćemo se, bude li sreće, nastojati osvrnuti.

POUKE MLADIM MAJKAMA. I za selo i za grad dobro je došla jeronimska knjiga »Majka i dojenče«, koju je napisao dr. Ivo Koprić. Mnoga naša djeca stradaju zbog neznanja i neupućenosti njihovih majki, zato svaka majka treba da pročita knjigu pouka i savjeta, koju im šalje Jeronimsko Društvo među svojim izdanjima za god. 1937. Knjiga se, uz cijenu od 10 dinara, naručuje kod Jeronimskog Društva Zagreb Trg Kr. Tomislava 21.

Naši dopisi

Zemunik

BOŽIČNI BLAGDANI. — Na svoje sam se oči uvjerio, da su naši Kotari puni kršćanske vjere. Vjera otaca, kojom su se oduprli turskoj navali i drugim pro-

tivnicima katoličke vjere, i danas podžiče sinove ravnih Kotara. To je njihova sveta katolička vjera!

Božićnih blagdana nalazio sam se u Zemunik i bio gost preč. g. župnika. Božićni blagdani — to su dani radosti i veselja za svako kršćansko srce. Tu radost i veselje proživio je i naš Zemunik. Cijelu božićnu noć orila se pucnjava u znak veselja što je noćas Bog postao Čovjekom. Zemunička crkva bila je premalena, da u dva navrata primi sve župljane, koji su se tog dana htjeli preko sv. Mise pokloniti Novorođenom Bogu-Čovjeku u bijeloj Hostiji.

U Zemunik se nalazi i Banovinska bolnica. Divljenja je vrijedna Uprava ban. bolnice, koja nije žalila truda, da radost božićnih dana okuse i bijedni bolesnici, koji su daleko od svojih milih i dragih morali sprovesti ove velike blagdane. U svim odjeljenjima bilo je podignuto božićno drveće, koje su naše vrijedne časne sestre lijepo nakitile. Većina bolesnika dočekalo je porođenje Isusovo očistivši svoju dušu u sakramentu sv. Isповijedi, pa da na ponoćki prime u svoju dušu samoga Boga, čijem su se porođaju toliko radovali. Ponoćku je služio preč. g. župnik, preko koje su pjevale č. sestre. Svi bolesnici, koji su mogli ustati iz kreveta slušali su sv. Misu. — Sa pohvalom treba istaći plemeniti gest Zemuničana, koji su priredili bolesnicima i tjelesno veselje i okrepu. Bolje stojeći mješćani poslali su u bolnicu raznih živežnih namirnica, pa su tako tog dana imali bolesnici i obilatiju tjelesnu okrepu, te im se činilo kao da božićuju kod vlastite kuće.

Kako vidimo Božić je u Zemunik, kao i u ban. bolnici, protekao u pravom duhovnom, i tjelesnom veselju.

P. Č.

Murter

KRIZARSKA PRIREDBA. — Murterski su Križari i ove godine izveli božićnu priredbu na opće zadovoljstvo svih. Na Stjepanje, u dupkoj punoj dvorani Gospine kuće, odigran je ozbiljni religiozni igrokaz »Venancijes«, tragedija u 5 činova iz prvih vjekova kršćanstva. Križari diletanti su pokazali da i kao seljaci imaju smisla i za ozbiljne stvari, i da im križarska organizacija uz duhovnu izgradnju, daje i zdravu zabavu. Publiku su zanimali s ovom izvedbom te su učinili dubok utisak na gledaoce. Nakon toga je deklamirao brat V. Skračić »Grob izdajice« od A. Harambašića, što je izveo sa puno topline. Na koncu je buru smijeha izazvala »Električna lampa«, šala u 1 čin, koju su sa puno humora izveli braća Skračić, Ježina, Šimat i Turčinov.

Naš rad neki krivo gledaju. Mi im na sva njihova mahitanja poručujemo samo ovo: Križarski pokret ima cilj da našu omladinu učini karakternom i u životu spremnom i da ostane vjerna idealima pradedova: za Boga i Hrvatski narod. Ovim načelima i po njima usmjerenim radom odgovaramo i odgovaraćemo svim našim protivnicima raznih boja. Križarstvo i nas seljake osposobljuje za savremenu borbu dvaju svjetova: pravde i nepravde, vjere i nevjere. To smo pokazali i ovom priredbom! — Svoj braći i prijateljima diljem Hrvatske kličemo: Bog živi!

F. Juraga

Zablaće

SITNE VIJESTI. — 8-XII- smo proslavili dan prve sv. pričesti. Nakon toliko godina je bilo svečano. Bilo je 35 djece. Majke i ocevi su bili skupa s djecom na sv. pričesti. Gđa učiteljica Stipišić je otpjevala neke pjesme.

20-XII- bila je velika svečanost u našem selu. Sv. Misa je bila u trojci po prvi put, uz pratnju harmonija, koji smo nakon 10 godina imali sreću čuti. To zato jer smo oltar maknuli iz sredine u zid i cijelu crkvu bojadisali. Propovijedao je vlč. Jurčev, kapelan iz Vodica.

Osnovani smo i Male Križare. — Radimo oko gradnje župske kuće, te smo se obratili na sve strane s posebnim letcima. Šibenik nam je pomogao sa 300 Din., nakon 2 dana prošnje. Molimo dobra srca da nam se smiluju i da nas pomognu.

U godini 1936 rođenih je 23, umrlih 10, vjenčanih 8.

Zablaćanin

NOVA KRIZARSKA BRATSTVA osnovana su u Adi, okružje Subotica, Gašincima i Ivanovcima, okružje Đakovo.

Sto drugi pišu

„Brucoska zabava“

„Subotičke Novine“ (br. 23 od 27. XI. 1936) donose:

„Slučaj koji se neki dan kod nas dogodio potvrđuje naše ranije mišljenje, da među nama ima takvih ljudi koji nikako u ovu poštnu sredinu ne spadaju, jer je svojim razornim djelovanjem žele upropastiti moralno a i materijalno.

Taj se slučaj dogodio 15 studenoga 1936 g.

Jugoslovensko stručno-pravno udruženje „Svetlost“ na pravnom fakultetu u Subotici (u kojemu su uglavnom učlanjeni studenti iz Zeške banovine i Jevreji) priredilo je t. zv. „brucosku zabavu“.

Posljednja točka programa bilo je nešto dostojno ovog „stručno-pravnog“ udruženja. Na pozornicu su stupila dva studenta, jedan obučen u katoličkog svećenika, a drugi kao seljak (koji je trebao da ministira). Počeli su s propovjedu vojnicima. Naravno pop je morao biti pijan, a ministrant isto tako. Nastalo je štucaje, krevljenje i na sve moguće načine izrugivanje katoličkog svećenika ili još bolje sv. mise. Zamislite, svećenik mjesto iz kaleža pije iz plećenke od 5 litara!

Zar ne „kulturna misija „stručno-pravnog“ udruženja?!

Jedan dio publike (naročito ženske) počeo je odmah u početku ove „mise“ da napušta dvoranu, dok se sa više strana čulo negodovanje i zviždanje. Naravno „stručno-pravni“ priređivači počeli su odmah silom da sprječavaju negodovanje, pozivajući nekoliko mladića demonstranata u dvorište, da se tamo obračunavaju. Došlo ih i do tučnjave, da ona pravovremeno nije bila od nekih sprječena. Komad se nastavio, a publika je dalje negodovala. Druga grupa omladinaca počela je naglas da protestira: Nećemo da slušamo, dolje „Svetlost“, dolje čivuti!“ (Treba znati da Jevreji vode mnoge akcije „Svetlosti“.) Negodovanje je bilo toliko da je komad morao biti prekinut.

Smatramo se, ovdje u Subotici, svoji na svome, i nećemo dozvoliti da se iko izruguje našim vjerskim nacionalnim svetinjama. Tim više što nijesmo ni u Moskvi ni u Palestini, već u jednom pretežno katoličkom gradu, koji će uvijek htjeti i znati da očuva svoje svetinje. Ako „stručno-pravno“ udruženje „Svetlost“, smatra, da na ovakav način pokazuje plod odgoja, odnosno školovanja svojih članova, neka im bude načas, ali neka nas i naše svetinje ostavi na miru. To na koncu zahtijeva princip demokracije, koji je toliko na ustima članova „Svetlosti“...

Život Šibenika

Svim svojim suradnicima, povjerenicima, pretplatnicima i prijateljima želi, u Bogu, sretnu novu godinu — Uredništvo i uprava »Katolika«

ČESTITANJA BOŽIČA PREUZV. BISKUPU. Po običaju, na Badnjak je mjesno svjetovno i redovno svećenstvo podastrlu preuzv. Biskupu božićne čestitke. U ime svećenstva Preuzvišenog gospodina je pozdravio prepozit stolnog kaptola presvj. g. don R. Pian, kojemu je, toplo i očinski, odgovorio preuzv. Biskup, izloživši svom svećenstvu nekoliko praktičnih primjena za rad u novoj godini.

BOŽIČNA HOMILIJA. Na najradosniji kršćanski blagdan Božića preuzv. Biskup je u katedrali za vrijeme svečane pontifikalne sv. Mise, održao mnoštvo prisutnih vjernika lijepu homiliju o božićnom otajstvu i primjeni tog otajstva u životu.

VJENČANJE. 27 prosinca 1936 vjenčao se u katedrali g. Zvonimir Fržop, profesor u Zagrebu, s gđicom Vjerom Petrović, učiteljicom u Vodica. Vjenčanje je obavio, uz sv. Misu i kratku propovijed, njegov drug i prijatelj iz djetinjstkih dana vlč. Ivo Grgurev. — G. Fržop je bio uvijek organizirani katolički đak, pa je i sad veoma aktivan kao radnik u križarskom pokretu i katolički publicista. Zato njemu i njegovoj dobroj gospodi Vjери od srca čestitamo i želimo im obilje Božjeg blagoslova u novom bračnom životu.

BOŽIČNO PJEVANJE U KATE-DRALI. Ovih božićnih blagdana imali smo izvanredan užitak u basilici sv. Jakova kad smo slušali divnu Misu od Griesbachera četveroglasno za mješoviti zbor. Pjevači »Kola«, s mješovitim mjesnim »Ce-

HERSAN ČAJ

će Vam pomoći da opet postignete zdravlje pomoću ljekovitih svojstava bilja.

Ne budite neprijatelj sami sebi! Oboljenja od mjehura i boli kod mješovitog pranja (menstruacije) ublažit će HERSAN ČAJ.

Smeta li Vas gojaznost (debljina)? Želite li biti vitki? — Onda možete upotrebiti HERSAN ČAJ.

Zašto da trpite boli kod reumatizma kostobolje (giht) kada to nije potrebno HERSAN ČAJ je sredstvo koje Vam može olakšati muke.

HERSAN ČAJ pomaže kod arterioskleroze i hemoroida (šuljeva).

Zar zbilja neznate da je HERSAN ČAJ kod oboljenja želuca, jetara i bubrega dobro sredstvo.

HERSAN ČAJ dobiva se samo u originalnim otmotama u svima ljekarnama. — Tražite besplatnu brošuru i uzorak kod »RADIOSAN« Zagreb, Dukljaninova ul. 1 Reg. br. 19834/1933

cilijanskim zborom«, uložili su mnogo truda da su kroz malo dana mogli izvesti je na opće zadovoljstvo. Punina i jačina zbora pokazala se je osobito pri Kyrie i Sanctus-u tako da je prostrana basilika sve ozvanjala. Mi sa svoje strane čestitamo i zahvaljujemo pjevačima »Kola« koji su tako spremno se odazvali i zajedno s »Cecilijanskim zborom« uzveličali božićne obrede. Hvala i »Cecilijanskom zboru«, koji već odavna svojim pjevanjem uzveličaje službu Božju u katedrali. Dirigentu g. M. Stipičeviću od srca čestitamo na lijepoj izvedbi kao i vlč. Španiću, koji je poznatom vještinom pratio zbor na orguljama.

SILVESTROVO U KATOLIČKOM DOMU. Križari, Križarice i njihovi prijatelji skupiše se na zadnji dan godine u Katoličkom domu i u intimnom kućnom raspoloženju dočekaše, u 12 sati noći, novu godinu. Na programu je bilo više šaljivih igara, pjevanja i drugih zabavnih rekvizita. Svirala je Hrv. Šibenska glazba.

NA NOVU GODINU — biće u katedrali ujutro u 11 s. pontifikalna sv. Misa preuzv. biskupa, a uvečer u 5 s. propovijed i zaziv Duha Svetoga.

BLAGOSLOV KUĆA. I ove godine, po starom i lijepom kršćanskom običaju, obaviće se blagoslov naših kuća uoči blagdana sv. Triju Kraljeva. U gradskoj župi počeeće blagoslivljanje u utorak na 5 ov. mj. u 8^{1/2} s. ujutro.

U FOND »KATOLIKA« — Don Ante kan. Šare poklanja Din 50 namjesto uobičajenih čestitaka prigodom nove godine.

Poruke Uprave

NEKIMA SALJEMO na ogled naš list, nadajući se da će ga zadržati, čitati i pošteno plaćati. Ako se ne povrate dva prva broja, smatraćemo sve kojima šaljemo »Katolik« redovitim pretplatnicima. — Pretplata je ista kao i dosad: 30 dinara na godinu.

UZ VELIKE ŽRTVE i samo s velikim pouzdanjem u Boga i u svoje pretplatnike odlučili smo i nadalje ustrajati u izdavanju našega lista. Međutim premnogi se još nisu odazvali našem pozivu da uplate zaostalu pretplatu za godinu 1936 i prošle godine. Pretplatnici nam duguju velike svote novaca, i bez uplate tog duga nećemo nikako moći naprijed. Zato požurite uplatom, jer ćemo morati iako veoma nerado, drugim zakonitim putevima doći do svojih potraživanja.

SVE MOLIMO, da nam, po mogućnosti, odmah pošaljete pretplatu za novu godinu 1937, a one koji mogu da pridodaju i koji dinar kao milodar za naš »Katolik«. — Imena darovatelja ćemo oglašiti. — Ovom broju prilazemo čekovnu uplatnicu.